

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a JUDr. Radímy Gregorové, Ph.D. v právní věci žalobce: **Tupperware Czech Republic, s.r.o.**, se sídlem Praha 6 – Bubeneč, V Sadech 4a, zastoupený Mgr. Davidem Řehákem, advokátem se sídlem Praha 5, Holečkova 100/9, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, třída Kpt. Jaroše 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. R 17/2005-4446/2010/310/JMa ze dne 21.4.2010, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku **se zamítá.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného č.j. R 17/2005-4446/2010/310/JMa ze dne 21.4.2010, kterým bylo změněno předchozí rozhodnutí žalovaného vydané v prvním stupni správního řízení č.j. S 9/05-5466/05-OOHS ze dne 5.10.2005 v jeho IV. výrokové části tak, že žalobci se za porušení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů, a za porušení čl. 81 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství ukládá pokuta ve výši 2 300 000,- Kč. Pokuta je splatná do devadesáti dnů od právní moci napadeného rozhodnutí.

Žalobce současně s podáním žaloby navrhl, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek. Tento svůj návrh odůvodnil tím, že existuje vysoká pravděpodobnost, že žalovaný zásadním způsobem pochybil při stanovení výše pokuty, která má být uhrazena, když žalovaný podle žalobce vycházel z nesprávných a zjevně nadhodnocených hospodářských výsledků žalobce. Dále by výkon napadeného rozhodnutí – zaplacení pokuty – zásadním a nevratným způsobem negativně ovlivnil možnost faktického výkonu hospodářské činnosti žalobce. Žalobce předkládá soudu výsledky hospodaření za roky 2009, 2008 a 2007, z nichž plyne, že žalobce byl v těchto účetních obdobích ve ztrátách 19 455 tis. Kč, 14 732 tis. Kč a 21 160 tis. Kč, přičemž neuhrazená žalobcova ztráta z předešlých let činila ke dni 31.12.2009 celkem 277 504 tis. Kč.

Pokud jde o podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, ty jsou upraveny v § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále

jen „s.ř.s.“). Podle odstavce 1 tohoto ustanovení podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak; pro tento případ přitom jinak stanoveno není. Podle odstavce 2 téhož ustanovení soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přiznává žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Přiznáním odkladného účinku se pak pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí, jak je podáváno z odstavce 3 téhož ustanovení.

Přiznání odkladného účinku je tedy vázáno na kumulativní splnění tří podmínek: první z podmínek by byla splněna tehdy, pokud by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, druhá z nich by byla splněna tehdy, pokud by se přiznání odkladného účinku nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a třetí podmínka je vázána na neexistenci rozporu s veřejným zájmem.

Soud se tedy nejprve zabýval první ze shora uvedených podmínek, tj. otázkou nenahraditelnosti vzniklé újmy. Soud považuje za přiměřené interpretovat nenahraditelnost újmy coby budoucí absolutní neobnovitelnost výchozího stavu a zároveň absolutní nemožnost opatření plně kompatibilního substitutu či alespoň odpovídající peněžité náhrady takového substitutu pro případ, že postup žalovaného by rozhodnutím ve věci samé byl shledán nezákonným, to vše s kritickými negativními důsledky pro subjekt navrhuující přiznání odkladného účinku. Taková absolutní nenahraditelnost právě uvedené intenzity by přitom musela být již vtéto fázi projednávání věci před soudem zřetelná.

Pokud by soud rozhodoval o návrzích na přiznání odkladného účinku žalobě paušálně tak, že by jej přiznával vždy, pokud by výsledky hospodaření toho, kdo žalobu a návrh na přiznání odkladného účinku podává, byly negativní (záporné), pak by tím popřel smysl přiznání odkladného účinku žalobě. Základním smyslem institutu odkladného účinku není obecně aplikovatelné oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu vůči těm, kdo z podnikání nedosahují účetního zisku, ale jde o mimořádný nástroj zabránění stavu, kdy by v důsledku výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu byla konkrétním, zásadním a nevratným způsobem negativně ovlivněna možnost faktického výkonu hospodářské činnosti konkrétního subjektu nebo ohrožena samotná jeho existence, a to ve fázi před uskutečněním soudního přezkumu. Poskytnutí odkladného účinku se tedy vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud jeho přiznáním ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Na takové rozhodnutí je však třeba zásadně hledět jako na zákonné a věcně i procesně správné, dokud není předepsaným způsobem zrušeno. Pokud tedy žalobce argumentuje v tom směru, že výsledky jeho hospodaření jsou záporné, pak porovná-li soud celkový negativní výsledek hospodaření žalobce za uplynulá účetní období (ztráty ve výši 19 455 tis. Kč, 14 732 tis. Kč a 21 160 tis. Kč a neuhrazenou žalobcovu ztrátu z předešlých let ke dni 31.12.2009 ve výši 277 504 tis. Kč) s výší pokuty, kterou má

uhradit, pak především dospívá k závěru, že zaplacení pokuty již tak vysokou ztrátu neprohloubí nikterak zásadním způsobem. Jestliže žalobce podniká po několik let se ztrátou a pokud i za těchto podmínek nadále vyvíjí svoji činnost, pak samotný údaj o takovém konstantním způsobu hospodaření žalobce nemůže být důvodem, pro který by zaplacení pokuty mělo být oddáleno. Jestliže nemá pro žalobce kritický důsledek dlouhodobé podnikání se ztrátou v takové výši, jakou žalobce uvádí, nemůže podle soudu tento důsledek vyvolat bez dalších zvláštních okolností ani zaplacení pokuty ve výši, která byla žalobci uložena. Žalobce neuvádí bližší údaje o aktuálních výsledcích svého hospodaření, o svých aktuálních finančních tocích či o aktuálních platebních povinnostech plynoucích z jeho aktuálních závazků, z nichž by bylo možno dovozovat, že právě zaplacení pokuty ve výši, jaká mu byla žalovaným uložena, a sice právě ve lhůtě devadesáti dnů od právní moci napadeného rozhodnutí, by se na způsobu žalobcova hospodaření mělo aktuálně jakkoli kriticky projevit.

Jestliže žalobce dále tvrdí, že žalovaný při výpočtu pokuty vycházel z nesprávných a podle žalobce zjevně nadhodnocených hospodářských výsledků, pak za situace, kdy soud *prima vista* s ohledem na typ správního deliktu, za který je pokuta uložena (žalovaným prokázaná a pravomocně deklarovaná vertikální kartelová dohoda, jejíž uzavření je již potvrzeno i zdejším soudem v rámci soudního přezkumu – srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 23.10.2009, č.j. 62 Ca 4/2007-233; nyní tedy bylo žalovaným rozhodnuto pouze o sankci za tento správní delikt), neshledává žádný významný negativní exces v její výši, musí tuto otázku ponechat až na podrobné posouzení věci samé. Právě této otázky se ostatně celý soudní přezkum napadeného rozhodnutí bude na základě uplatněných žalobních bodů týkat. Za shora popsaného stavu otázku konkrétní výše sankce za žalobcovo jednání nelze posuzovat nyní, v úvodní fázi přezkumu, kdy soud rozhoduje o případném odkladu účinků napadeného rozhodnutí.

Z právě uvedených důvodů soud splnění podmínky nenahraditelné újmy podle § 73 odst. 2 s.ř.s. nemůže mít ze žalobcova návrhu za prokázané.

Ze shora uvedeného tedy soud uzavírá, že první z podmínek pro přiznání odkladného účinku není splněna, soud se tedy již nezabýval splněním dalších podmínek a návrh na přiznání odkladného účinku zamítl.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s.ř.s. a *contrario*).

V Brně dne 4. srpna 2010

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jaroslava Předešlá

